

Arrest

nr. 324 610 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JANSSENS
Duboisstraat 43
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 november 2024 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U bent een Rom afkomstig uit Suva Reka (Kosovo) en bent Servisch staatsburger. Op 10 september 1999 diende u samen met uw echtgenote, Z.B. (...) (O.V. (...)), in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat drie Albanezen jullie gedwongen hadden om jullie huis in Kosovo te verlaten. Samen met uw echtgenote en kinderen was u vervolgens naar Titograd (het huidige Podgorica) in Montenegro vertrokken, alwaar jullie in een tentenkamp verbleven. Ten gevolge van de slechte economische toestand verlieten jullie Podgorica en kwamen jullie naar België. Na op 2 november 2000 een beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk was te hebben genomen, nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 29 maart 2006 een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling omdat u geen gevolg had gegeven aan de oproeping en de vraag om inlichtingen die u werden verstuurd op uw gekozen woonplaats. Op 11 april 2006 diende u een beroep in bij de toenmalige Vaste

Beroepscommissie voor Vluchtelingen, die op 10 januari 2007 besloot u de vluchtelingenstatus evenals de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Uw vluchtrelaas werd immers als ongeloofwaardig beschouwd. Op 17 april 2007 en op 22 mei 2007 diende u respectievelijk een tweede en een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat uw oma en uw broer in Kosovo vermoord waren en dat jullie niet terug konden aangezien jullie geïntegreerd waren in België. De Dienst Vreemdelingenzaken besloot deze beide verzoeken niet in overweging te nemen.

Op 10 juli 2016 werd u door de Belgische autoriteiten gerepatriëerd naar Servië. Na uw repatriëring naar Servië verbleef u een zevental maanden bij een zus van u in Kraljevo. De wijkagent weigerde u evenwel in te schrijven op dit adres aangezien er reeds teveel personen op dit adres woonden. Na veel smeken van uw zus besloot de agent u dan toch in te schrijven, maar hij zei u dat u de benodigde documenten niet zou ontvangen. Hierdoor kon u geen 'sis-kaart' (sic) krijgen en geen beroep doen op de nodige gezondheidszorgen. Wanneer u op consultatie ging bij een dokter kreeg u te horen dat het hen niet interesseerde wat er aan de hand was met u. Uiteindelijk besloot u om te verhuizen. U vond een barak, vlak bij het huis van uw zus in Kraljevo, waar u een aantal maanden verbleef. U trachtte in uw onderhoud te voorzien door plastic flessen te verzamelen en te verkopen. Omdat u in Servië geen leven had, besloot u terug te keren naar uw geboorteplaats Suva Reka in Kosovo. Daar ging u naar uw oude huis. U zag dat dit met de grond gelijk gemaakt was en dat er een nieuw huis op stond. U werd er in elkaar geslagen door een Albanees, die S. (...) heette en die uit was op uw bezittingen. Uw buurman, A.G. (...), ving u op. Hij vertelde u dat die S. (...) ook de persoon was die uw broer vermoordde in 2001. Aangezien zowel uw broer als uw oma vermoord werden in Kosovo en u in elkaar werd geslagen, besloot u dat u niet langer in Kosovo kon blijven. U kwam terug naar België en op 16 januari 2018 diende u een vierde verzoek in vanuit het gesloten Centrum voor Illegalen te Merksplas, alwaar u vijf dagen eerder naar toe was gebracht omdat u door de politie illegaal werd aangetroffen op het Belgisch grondgebied. U wenste niet naar Servië terug te keren omdat Roma er geen rechten hebben en u er niet medisch verzorgd kon worden. In het kader van dit vierde verzoek - dat beoordeeld werd ten aanzien van Servië, het land waarvan u met zekerheid de nationaliteit bezit - werd door het Commissariaat-generaal op 12 februari 2018 een weigeringsbeslissing genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het door u ingediende beroep bij arrest van 1 maart 2018.

U werd hierna nogmaals gerepatriëerd naar Servië. U ging wonen in Kosovo in een huurwoning. Een aantal Albanezen vroegen er vierhonderd euro aan u, maar u kon maar tweehonderd euro betalen. Hierop werd u door hen geslagen. U probeerde klacht in te dienen maar dit lukte u niet. In Servië ging u naar een arts omwille van problemen aan uw been. U werd er niet geaccepteerd omdat men omwille van uw familienaam dacht dat u van Albanese origine bent. In het ziekenhuis zeiden ze dat ze uw beide benen zouden amputeren. Omdat u bang was kwam er een andere arts. Verschillende afspraken werden verzet waardoor uw benen er op zeker moment slecht aan toe waren. Uiteindelijk werd één van uw benen geamputeerd. Midden 2024 verliet u Kosovo en reisde u opnieuw naar België. Op 2 augustus 2024 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in. U wenst niet terug te keren naar Servië omdat u er niet geholpen wordt en ze u geen medicatie of sociale hulp geven. Ter ondersteuning van uw huidige verzoek legt u een medisch document van het UZ te Edegem voor, waaruit blijkt dat u zich op 5 augustus 2024 aanbod voor een aantal medische problemen, alsook een schrijven van het OCMW betreffende een aansluiting bij de mutualiteiten en een aantal foto's van uw ledematen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u, die met zekerheid de Servische nationaliteit bezit, geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van Servië aannemelijk maakte. U maakte immers niet aannemelijk dat u er als Rom gediscrimineerd werd, dat u er uw rechten niet kon doen gelden en er geen medische verzorging zou kunnen krijgen. Bovendien maakte u ook niet aannemelijk geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Servische autoriteiten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het door u ingediende beroep. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met

betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U verwijst in het kader van uw huidige verzoek immers opnieuw naar het feit dat u in Servië uw rechten niet zou kunnen doen gelden. Zo stelt u dat u er niet geholpen werd, u er geen sociale steun kreeg, u er geen medicatie kreeg en u er niet afdoende medische zorgen kreeg voor de problemen aan uw benen (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17). Deze zaken liggen evenwel volledig in het verlengde van wat u in het kader van uw vorige verzoek verklaarde. Het louter herhalen van bepaalde elementen, zonder deze in concreto toe te lichten of met documenten te onderbouwen, kan bezwaarlijk een nieuw licht werpen op de beoordeling van uw vorige verzoek, waarin geconcludeerd werd dat u niet aannemelijk maakte dat u in Servië gediscrimineerd werd omwille van uw etnische origine en u in Servië uw rechten niet zou kunnen doen gelden.

Bovendien kan er gewezen worden op geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat u opnieuw niet aannemelijk maakt dat u in geval van problemen in Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Servische autoriteiten. Uit de hierboven geciteerde informatie blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality)

en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u medische problemen heeft staat niet ter discussie, dit blijkt immers uit het medisch verslag van het ziekenhuis, het schrijven van het Turnhoutse OCMW en de foto's van uw ledematen. Hierbij kan opgemerkt worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Servië toegang had tot de gezondheidszorg. Zo ging u naar het ziekenhuis, alwaar u met (minstens) twee artsen contact had en alwaar u geopereerd werd aan uw been (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17). In zoverre u van mening bent dat u door Belgische artsen beter geholpen werd dan door de artsen in Servië (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17) dient opgemerkt te worden dat een eventueel kwaliteitsverschil tussen de Servische en de Belgische gezondheidszorg geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw verwijzing naar uw problemen in Kosovo is, gelet op het gegeven dat u met zekerheid de Servische nationaliteit bezit en uw vrees ten aanzien van Servië beoordeeld wordt, niet relevant in het kader van de beoordeling van onderhavig verzoek (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending "van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen hierna: Wet Formele Motivering

Bestuurshandelingen); van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 EVRM, artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de aangevoerde bepalingen en beginselen en inzake het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de hoorplicht. Vervolgens geeft hij aan dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd.

Verder geeft verzoeker een algemene, theoretische uiteenzetting aangaande de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet), betoogt verzoeker:

“Verzoeker is geboren op (...) 1964 te Suva Reka (Servië).

Verzoeker, van Roma afkomst, heeft in België vijf verzoeken om internationale bescherming ingediend, telkens wegens ernstige bedreigingen en discriminatie in zijn herkomstlanden Kosovo en Servië.

Zijn vrees voor vervolging is gebaseerd op ernstige fysieke aanvallen, structurele discriminatie en ontoereikende toegang tot essentiële diensten zoals gezondheidszorg.

Verzoeker heeft herhaaldelijk aangetoond dat hij in zijn geboorteland niet in veiligheid kan leven, laat staan toegang heeft tot de zorg en bescherming die hij nodig heeft, vooral gezien zijn specifieke medische omstandigheden na een beenamputatie.

Verzoeker behoort tot de Roma-minderheid, die in Servië en Kosovo stelselmatig wordt blootgesteld aan discriminatie, uitsluiting en fysiek geweld.

De situatie voor Roma in Servië wordt door diverse mensenrechtenorganisaties omschreven als zorgwekkend, waarbij Roma vaak geen toegang hebben tot adequate huisvesting, gezondheidszorg en overheidsdiensten.

De beweringen van verweerder dat het Servische beleid gericht is op integratie, worden niet ondersteund door de feitelijke leefomstandigheden waarin verzoeker verkeert, zoals blijkt uit zijn eerdere ervaringen.

Bij terugkeer naar Servië heeft verzoeker herhaaldelijk aangetoond dat hij het slachtoffer is geworden van fysiek geweld door Albanese aanvallen en geconfronteerd wordt met systematische discriminatie.

De Servische autoriteiten zijn niet in staat of bereid geweest om hem bescherming te bieden, zoals blijkt uit hun verzuim om zijn situatie te verbeteren en zijn rechten te waarborgen.

Er is geen toegang tot effectieve politiebescherming en geen enkele garantie dat de Servische overheid in zijn geval daadwerkelijk zal optreden tegen het aanhoudende racistische geweld.

Verzoeker kampt met ernstige gezondheidsproblemen na een beenamputatie, welke operatie in Servië onvolledig en slecht uitgevoerd is. Hierdoor is zijn medische toestand verslechterd, en hij heeft noodgedwongen heroperaties moeten ondergaan in België.

In Servië was hij niet in staat om de noodzakelijke medische zorg te ontvangen door gebrek aan toegang tot het zorgsysteem voor Roma, wat zijn situatie verergerde. Bovendien blijkt uit zijn ervaringen dat hij zonder geldige documentatie en toegang tot gezondheidszorg geen adequate zorg kan verwachten.

Volgens het Vluchtelingenverdrag heeft iemand recht op bescherming als hij een gegronde vrees heeft voor vervolging op grond van etniciteit, religie, nationaliteit, of lidmaatschap van een bepaalde sociale groep. Verzoeker voldoet aan de criteria van dit verdrag, aangezien hij als Roma-man herhaaldelijk is blootgesteld aan gewelddadige aanvallen en systematische uitsluiting.

Daarnaast is het recht op gezondheid gewaarborgd in de Europese Mensenrechtenverdragen, waarbij staten verplicht zijn om basale toegang tot medische zorg te waarborgen. Aangezien verzoeker deze rechten niet in Servië kan uitoefenen en zijn gezondheid daardoor ernstige schade heeft opgelopen, voldoet hij aan de voorwaarden voor internationale bescherming.

Verzoeker heeft geen reële mogelijkheid om veilig terug te keren naar Kosovo of Servië.

In Kosovo was hij eerder slachtoffer van gewelddadige aanvallen, en in Servië wordt hij gezien zijn afkomst uitgesloten van zorg en bescherming.

De moord op zijn oma en broer in Kosovo, en de recente aanvallen op hemzelf in Servië, benadrukken de aanhoudende onveiligheid en het voortdurende risico op vervolging.

Zijn Roma-afkomst en zijn kwetsbare positie maken hem juist een doelwit in plaats van iemand die op bescherming kan rekenen.

Op basis van het bovenstaande stellen we dat verzoeker voldoet aan de vereisten voor internationale bescherming.

Hij heeft een realistische en gerechtvaardigde vrees voor vervolging op grond van zijn etnische afkomst, zijn medische situatie en de aanhoudende dreiging van racistische aanvallen.

Het verzoek dat verzoeker bescherming geniet in België is goed onderbouwd en realistisch, mede gezien de tekortkomingen van de Servische overheid in het bieden van structurele bescherming en zorg voor de Roma-gemeenschap.”

Verzoeker wijst vervolgens op en citeert uit informatie van Amnesty International en Dokters van de Wereld en doet gelden:

“Uit het voorgaande blijkt aldus dat de verbetering die verweerder poogt voor te houden, eerder verwaarloosbaar is.

De toegang tot het gerecht is absoluut niet van een toereikend niveau dat verwacht kan worden dat verzoeker in Servië adequate juridische hulp zullen kunnen bekomen ter bescherming.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verweerder kan stellen dat verzoeker zouden kunnen terugkeren naar Servië en er zich kunnen beroepen op effectieve bescherming van de Servische autoriteiten.

Dit was de reden voor zijn reis naar België, aangezien verzoeker geen veilig leven meer kon leiden.

Er is wel degelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 en/of artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, stelt verzoeker:

“Verzoeker beroept zich op het absolute verbod van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), dat elke vorm van foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing verbiedt.

In zijn herkomstland Servië ervaart hij als Roma-man ernstige discriminatie en structureel geweld, en de autoriteiten bieden geen effectieve bescherming. Deze omstandigheden wijzen op een schending van zijn recht op bescherming tegen een mensonwaardige behandeling onder artikel 3 EVRM.

Verzoeker loopt door zijn Roma-afkomst een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer.

De Roma-gemeenschap in Servië wordt systematisch gediscrimineerd en is kwetsbaar voor raciale aanvallen, zonder dat de overheid passende bescherming biedt.

Bij eerdere gedwongen terugkeer ondervond verzoeker fysiek geweld en kreeg hij geen politiebescherming. Deze structurele discriminatie en het geweld hebben ernstige gevolgen voor verzoekers fysieke en mentale gezondheid en schenden zijn waardigheid, wat artikel 3 EVRM tracht te beschermen.

Verzoeker heeft gezondheidsproblemen die verergerden door inadequate zorg in Servië.

Zijn been werd na mishandeling in Servië geamputeerd, en door een gebrek aan nazorg en medische ondersteuning bleef hij in slechte gezondheid.

Het falen van de staat om toegang tot basisgezondheidszorg te verzekeren, zeker gezien zijn kwetsbare toestand, betekent een onmenselijke behandeling zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM.

Zijn medische toestand verslechterde juist door de gebrekkige voorzieningen in Servië en vormt een bijkomend risico op schending van zijn fundamentele rechten.

Gezien het ernstige risico op schending van artikel 3 EVRM in Servië, kan verzoeker daar niet veilig terugkeren zonder zijn gezondheid, veiligheid en menselijke waardigheid in gevaar te brengen. De door hem ervaren discriminatie, het gebrek aan bescherming en de ontoegankelijke gezondheidszorg geven hem recht op bescherming in België.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van de Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen te willen vernietigen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 11 december 2024 zonder enige verdere duiding een aantal Belgische verblijfsdocumenten neer van B. Z., B. G. en B. X. (rechtsplegingsdossier, stuk 5).

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Dient te worden vastgesteld dat verzoeker omtrent de door hem aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de hoorplicht in het onderhavige verzoekschrift niet de minste verdere duiding verstrekt. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal verder niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of verweerder *in casu* al dan niet terecht heeft besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijn hoofdte geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormeld artikel, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u, die met zekerheid de Servische nationaliteit bezit, geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van Servië aannemelijk maakte. U maakte immers niet aannemelijk dat u er als Rom gediscrimineerd werd, dat u er uw rechten niet kon doen gelden en er geen medische verzorging zou kunnen krijgen. Bovendien maakte u ook niet aannemelijk geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Servische autoriteiten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het door u ingediende beroep. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U verwijst in het kader van uw huidige verzoek immers opnieuw naar het feit dat u in Servië uw rechten niet zou kunnen doen gelden. Zo stelt u dat u er niet geholpen werd, u er geen sociale steun kreeg, u er geen

medicatie kreeg en u er niet afdoende medische zorgen kreeg voor de problemen aan uw benen (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17). Deze zaken liggen evenwel volledig in het verlengde van wat u in het kader van uw vorige verzoek verklaarde. Het louter herhalen van bepaalde elementen, zonder deze in concreto toe te lichten of met documenten te onderbouwen, kan bezwaarlijk een nieuw licht werpen op de beoordeling van uw vorige verzoek, waarin geconcludeerd werd dat u niet aannemelijk maakte dat u in Servië gediscrimineerd werd omwille van uw etnische origine en u in Servië uw rechten niet zou kunnen doen gelden.

Bovendien kan er gewezen worden op geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie._algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene preciaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met

een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat u opnieuw niet aannemelijk maakt dat u in geval van problemen in Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Servische autoriteiten. Uit de hierboven geciteerde informatie blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende

bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u medische problemen heeft staat niet ter discussie, dit blijkt immers uit het medisch verslag van het ziekenhuis, het schrijven van het Turnhoutse OCMW en de foto's van uw ledematen. Hierbij kan opgemerkt worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Servië toegang had tot de gezondheidszorg. Zo ging u naar het ziekenhuis, alwaar u met (minstens) twee artsen contact had en alwaar u geopereerd werd aan uw been (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17). In zoverre u van mening bent dat u door Belgische artsen beter geholpen werd dan door de artsen in Servië (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17) dient opgemerkt te worden dat een eventueel kwaliteitsverschil tussen de Servische en de Belgische gezondheidszorg geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw verwijzing naar uw problemen in Kosovo is, gelet op het gegeven dat u met zekerheid de Servische nationaliteit bezit en uw vrees ten aanzien van Servië beoordeeld wordt, niet relevant in het kader van de beoordeling van onderhavig verzoek (verklaring volgend verzoek d.d. 22 augustus 2024, vraag 17)."

Verzoeker slaagt er in het voorliggende verzoekschrift hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven.

Door eenvoudigweg opnieuw te verwijzen naar en te volharden in de door hem aangevoerde feiten, problemen, vrees en nood aan internationale bescherming, doet verzoeker namelijk geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

Wat betreft de informatie waarnaar verzoeker daarnaast verwijst, dient te worden opgemerkt dat deze informatie volledig in dezelfde lijn ligt als en bijgevolg op generlei wijze afbreuk doet aan de landeninformatie zoals aangehaald en gehanteerd door verweerder. Op grond van het geheel van de voorliggende landeninformatie, dient dan ook samen met verweerder te worden besloten dat de moeilijke situatie waarin Roma zich kunnen bevinden en de mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen geen aanleiding geven tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens blijkt hieruit genoegzaam dat in Servië voor Roma in het algemeen de nodige bescherming voorhanden is. Eventuele problemen voor Roma in Servië hebben, behoudens in zeer uitzonderlijke en specifiek aan te tonen omstandigheden, doorgaans niet die aard, intensiteit en draagwijdte om te kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade in de vluchtelingenrechtelijke zin en er kan geenszins worden gesteld dat de Servische autoriteiten, in het geval zich toch dergelijke ernstige problemen zouden voordoen, niet bij machte of onwillig zouden zijn om op te treden en de nodige bescherming en ondersteuning te bieden. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt inzake dit laatste duidelijk en genoegzaam dat de Servische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen ongeacht hun etnie de nodige bescherming en hulp bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) veiligheidsproblemen of problemen van discriminatie en zo hij daartoe de vereiste pogingen zou ondernemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming, hulp en ondersteuning vanwege de Servische autoriteiten.

Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe de gevolgtrekkingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en de in deze beslissing opgenomen motieven eenvoudigweg en op een ongefundeerde wijze tegen te spreken en te ontkennen. Hiermee ontkracht verzoeker deze gevolgtrekkingen en motieven hoegenaamd niet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Het voorgaande vindt bovendien duidelijk bevestiging in het feit dat het land van herkomst van verzoeker (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

4.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.7. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT